

ЛІТО — ПОРА СПОРТИВНА

ЙДЕ другий місяць літньої пори, другий місяць серйозних екзаменів спортсменів Кіровоградщини, які всі свої досягнення присвячують ХХІІ з'їздові рідної партії. В цьому році вже побито не один обласний рекорд, завойовано не одне перше місце на республіканських змаганнях. Сотні юнаків і дівчат стали вперше спортсменами-розрядниками. Лише за останні дні цього місяця поповнився загін майстрів спорту ще чотирма талановитими спортсменами.

Радісна звістка долинула в Кіровоград з Києва, де проходила першість України із стендової стрільби: майстер спорту Віра Веригіна знову продемонструвала свою високу майстерність. Вона стала чемпіонкою республіки серед жінок. З другим загальнокомандним місцем повернулися з Харкова наші кінотники, завойовавши п'ять особистих перших місць. На республіканських змаганнях з планерного спорту не мав собі рівних кіровоградець Анатолій Труфанов.

На обласних спартакіадах добровільних товариств в порівнянні з іншими роками значно яскравішою стала масовість та організація проведення змагань. Поліпшилася робота і в фізкультурних колективах фабрик і заводів. Так, в програмі спартакіади червонозорівців було 12 видів спорту. Відповідальним стартам тут передувала ретельна підготовча робота, внаслідок чого в спартакіади беруть участь колективи, які раніше не виставляли своїх команд.

Є у спортсменів «Червоної зірки» Палац фізкультури. Регулярно тут проходять тренування, змагання. Але як стає прикро, коли бачиш спортсменів цих і відділів заводу на становищі пасивних Палацу. Адже він в основному відводиться для футболістів команди класу «Б» і провідних секцій.

Літо — пора спортивна. Кожен стадіон, кожен ігровий майданчик і водні басейни повинні стати центрами змагань. Разом з поєдинками команд з того чи іншого виду спорту потрібно особливу увагу приділяти майстерності. Адже і спартакіада профспілок, і товариства «Авангард», і результати обласної спартакіади школярів демонструють, поруч з успіхами, низьку підготовку значної частини спортсменів.

Не на повну силу використовується і водна станція «Спартак» та станція клубу ДТСААФ. Продовжує пустувати заповнений тенісний корт на стадіоні «Авангард». До цього часу більшість районних стадіонів не приведено в порядок.

Багато, наприклад, розмов було про стадіон в с. Рівному.

— Зробимо, — запевнив секретар райкому комсомолу т. Ермусевич.

— Постараємося, — заявив голова районної ради ДСТ «Колгоспник» т. Хомутенко.

Та обіцянки так і залишилися обіцянками, а на бігових доріжках буйно ростуть бур'яни.

Не в кращому становищі спортивні споруди і в Компаніївському, Устіївському, Онуфріївському та інших районах. Це пояснюється в першу чергу відсутністю контакту між спортивними і комсомольськими вожаками. Голови районних рад ДСТ «Колгоспник» рідко бувають в низових колективах, мало цікавляться запитами фізкультурників. Футбол, волейбол — ось їх провідні види спорту. А як же бути з «королевою» спорту, з гімнастикою, важкою атлетикою тощо? Ці види спорту на селі зможуть і повинні розвинути громадські кадри. Ними й слід займатися в першу чергу.

Коли тобі ім'я фізкультурник, ти повинен думати не лише про свої досягнення, а й про ріст свого товариша, про залучення у спортивні ряди юнаків і дівчат. Адже як приємно мати свою, колгоспну команду! А коли у кожній артілі, на кожному підприємстві виростають сильні футболісти і гімнасти, тенісисти і легкоатлети, то з республіканської арени будуть значно частіше надходити радісні вісті перемог.

МАТЕРІАЛЬНИЙ СТИМУЛ І ЯК МИ ЙОГО ЗАСТОСОВУЄМО

СКІЛЬКИ оком ки- основної оплати 100 карбо- неш — високі, густі ванців. Система матеріального стимулу була розроблена цього року озима пшениця, жито. Треба тільки, не прогавши липневі дні, вчасно зібрати урожай. А озимої пшениці й жита в нашій артілі понад 1.000 га.

Ось тому напередодні жнив в райкомі партії і райвиконкомі нам порадили, виходячи з місцевих умов, побудувати оплату праці механізаторів на кошові та хлібовивозці так, щоб вона їх матеріально зацікавила.

Мова йшла про додаткову оплату комбайнерам, трактористам, водіям автомашин. Проект системи оплати ми розглянули на засіданні правління і довели до механізаторів. Кожен, звичайно, погодився. Адже комбайнер, який машиною «С-4» за 10 робочих днів підбере валки і обмолотить хліб з площі 150 гектарів, одержить додатково 50 карбованців. Якщо ж урожай за декаду буде зібраний і обмолочений на площі 200 гектарів — комбайнер одержує зверх

який шойно закінчив Олександрійську школу механізації. Вони геж виконали умови заохочування і будуть, звичайно, премійовані.

Тепер, коли вже звалено і обмолочено хліб на площі близько 500 гектарів, ми впевнено можемо сказати, що не помилилися, застосувавши матеріальний стимул для механізаторів. Наша артіль першою в Новогеоргіївському районі одержала хлібну квитанцію, утримує першість серед колгоспів району на кошові.

На підбірванні валків та прямому комбайнуванні на полях артілі працює в ці дні 9 агрегатів. Кожен з них повинен обмолотити хліб з площі 210 — 220 гектарів не пізніше 15 липня. В тому, що будуть скорочені строки збирання урожаю і зменшені втрати хліба, велике значення матиме матеріальний стимул.

МОЛОДИМ КОМУНАРАМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 83 (434).

П'ятниця, 14 липня 1961 р.

Ціна 2 коп.

МОЛОДІ ВОДІІ! Прискорюйте темпи хлібоперевозок!

ДРУГА комплексна бригада колгоспу імені Куйбишева Кіровоградського району закінчила раннє силосування. Усього закладено близько 1.500 тонн буржуна та еспарцету. Добре потрудився молодий шофер Григорій Брусник, який щодня робив по 15—20 ходок. Комсомолка Ліда Зануда, колгоспний зоотехнік, задоволена:

— Поглянь, Борю, уже зривають силосну яму.

Фото В. РУДЕНКА.

ВІД НОВОМИРГОРОДЦІВ НЕ ВІДСТАНЕМО

ЦІННА ініціатива працівників автотранспорту Новомиргородського району знайшла гарячу підтримку серед шоферів нашого колгоспу. Обговоривши звернення новомиргородців, ми теж вирішили включитися у змагання за успішні перевози нового врожаю.

В нашій артілі є 16 вантажних автомашин. Колектив шоферів злагоджений, здружений, працелюбний. Є в нас і свої маяки, на яких можна і треба рівнятися. Це — представники старої гвардії шоферів, які вже працюють по 10—15 років — Володимир Іванович Довбня, Микола Павлович Галушка, Василь Федотович Запорожець, Анатолій Тимофійович Колосай та інші.

З них беремо приклад і ми, молоді шофери. Нам довіряють відповідальні рейси. Анатолій Скороход і Микола Портянко нещодавно успішно здійснили поїздки в Ленінград. Старанно трудиться Олександр Лагомина.

Скоро наш колектив поповниться новачками. Це — випускники місцевої школи Володимир Дядюра, Надія Кузьменко та інші. В школі вони вивчали автосправу.

Умови для нормального роботи у нас створені. Машини відремонтовані. Полагоджений також головний шлях, який веде на Помічанську реалбазу. Кузови машин цілі, жодної зернини не загубимо.

Готові ми і до транспортування кукурудзяного силосу, цукрових буряків. На 5 машин в нас є риштовання, достатня кількість скребків і сіток.

Підготовлені до роботи автоваги, 5 автовантажувачів. Отже, справа тепер за нами, водіями. Та ми не підведемо. Будемо працювати у дві зміни, не допускатимемо аварій, простоїв.

Перевозки сільськогосподарських продуктів проведемо точно у визначені строки.

МИ ЗВЕРТАЄМОСЬ ДО ВСІХ МОЛОДИХ ШОФЕРІВ РАЙОНУ І ОБЛАСТІ З ЗАКЛИКОМ: ПІДТРИМАТИ ЗВЕРНЕННЯ НОВОМИРГОРОДЦІВ, ДІЛОМ ДОВЕСТИ, НА ЩО ЗДАТНА НАША БОЙОВА МОЛОДЬ.

Анатолій СКОРОХОД, Микола ПОРТЯНКО, Іван КАБОЧЕНКО, шофери колгоспу «Мир» Новоукраїнського району.

Кращим ланкам, бригадам, фермам — ім'я ХХІІ з'їзду КПРС

Підхоплюємо клич друзів-кубанців

ЧУДОВІ поля колгоспні... Кого не радують вони безмежним простором кукурудзяних ланів, золотом дозрілої пшениці, чудовими барвами щедрого літа. І коли дивишся на цю красу невмигучу, не можеш не думати про ту благородну справу, за яку взялися кубанські хлібороби. «Завоюємо почесне звання колективів імені ХХІІ з'їзду КПРС!» — з таким закликом звернулися вони до радянської молоді.

Ми, юнаки та дівчата новопразької артілі імені Леніна, звичайно, теж не можемо залишитися осторонь цього величного руху. Справ немало у колгоспі. І немає такої, де б не були прикладні руки молоді. Основне, на чому зосереджена зараз увага кожного хлібороба, — це жнива. Колгосп зобов'язався провести їх протягом восьми днів. Важко переоцінити в цьому роль механізаторів. І особливо приємно те, що основну частину їх колективу складає молодь.

З перших днів роботи на жнивях добре зарекомендували себе трактористи Борис Бершадський, Ілля Капуста, Григорій Чепуров. За якнайшвидше завершення збирання колосових бореться і комсомольський агрегат Федора Дубойського.

Славно трудяться механізатори. Але рільники теж не збираються від них відставати. І зараз, готуючи гідну зустріч партійним з'їздам, з гордістю говоримо ми про їх перші успіхи. Загляньте на плантації кукурудзи — майже в лобський ріст вигналася королева. З певністю можна сказати: по 55 центнерів з гектара буде.

За прикладом кубанців вирішили дівчата з ланки Г. Мальованої завоювати звання колективу імені ХХІІ з'їзду партії. Та не тільки про себе дбають. Поруч з ними трудиться ланка Надії Тарасенко. Відтисне вона, ще не вистачає ланковій досвіду і вміння. От і вирішили дівчата допомогти подругам — до-

б'ються, щоб і вони стали з ними врівень.

Цемалі зобов'язання на цей рік і у тваринників. І щоб виконати їх, не шкодують сил Віра Губа, Марія Греджен та всі ті дівчата, які працюють на фермі. Є у них плани непогані — відвоювати Перехідний вимпел у Надії Федорівни Крячко, досвідченої доярки.

Хороша справа — прагнути до великих рубежів, працювати на повну силу. Але тут у нас і свої претензії є. Бо кому-кому, а тваринникам таки дістається в колгоспі. Зараз наші корови в літніх таборах. Роботи добавилось: адже автодоїння не застосовується, і доводиться все вручну робити. А пересувний доїльний агрегат знаходиться в Олександрії, і нікому його в табір доставити. Як не прикро, але до цих пір погано у нас із відбором стада. У кожній доярці є по 3—4 корови, які вже давно час вибракувати.

Ми всі горимо бажанням зустріти наступні з'їзди партії гідно, по-комсомольськи. І доб'ємося цього. Від імені усієї молоді колгоспу зобов'язуємося завоювати почесне звання ланок, бригад, ферм імені ХХІІ з'їзду КПРС, підтягнути до рівня передових відстаючих товаришів, в усьому і завжди показувати зразки трудового героїзму.

Впевнені, що нас підтримають у кожному колгоспі та радгоспі. Тому й звертаємося до молоді Кіровоградщини.

Давайте підхопимо славний почин кубанців! Хай кожен на своєму посту внесе свою частку в ту величну справу, яку вирішує зараз весь народ! Тож до нових перемог трудових — вирушаймо!

Г. МАЛЬОВАНА — ланкова, Н. МІРОШНИЧЕНКО, О. ТЕЛЬПУК — доярки, Ф. ДУБОЙСЬКИЙ — комбайнер, І. ВЕЛИКИЙ — помічник комбайнера колгоспу імені Леніна Ново-празького району.

Трудові діла комсомольські

ШІСТЬ років минуло з тих пір, як Маруся Попруга стала працювати свинаркою в Онківському відділку радгоспу Маловисківського цукрокомбінату. І справи йдуть у неї непогано. В перший рік доглядала всього лише 20 свиноматок і одержала від кожної по 15 поросят за рік. Та скоро зрозуміла, що без науки далеко не підеш. Почала вчитися і через два роки стала відомою свинаркою не тільки в радгоспі, а і в усьому районі.

У минулому році дівчина доглядала 40 свиноматок і одержала від кожної з них по 32 поросят. Зараз в її групі 50 голів, від кожної з яких вже є по 15 поросят, при річному зобов'язанні 36.

Поряд з Марією трудиться Галя Дученко. Вона ще не має своєї групи, а допомагає іншим свинаркам. Та міне небагато часу, і Галя, як і її старші подруги, самостійно працюватиме і добиватиметься кращих успіхів. Адже вчитися дівчині є в кого.

І. ТЕЛЯТНИК.

м. Мала Виска.

краса

ГОВОРЯЧИ про благородство, в це слово вкладають всю повагу до людини і захоплення нею. Біля каси автобусної станції скупчилося до десяти...

ЇХ ДЕВІЗ: ТІЛЬКИ В ПЕРЕД

1. НАДВОРІ скажені хуртовина, несимовитий вітер жбурляв колючим снігом у розцяцьковані морозом шибки. А в сільському клубі в цей час вирувала весна. Понад півтора юнаків і дівчат, молодець запальних і збуджених, уявляли себе серед широких ланів кукурудзи і цукрових буряків...

Виступив вожак колгоспних комсомольців Петро Нагірняк: — Ліда Одайська та Антоніна Ренішевська вирішили очолити комсомольські ланки по вирощуванню кукурудзи. Це дуже добре, товариші. Але мені хочеться сказати про інше. Чому б нам не створити ланку із хлопців? Невже ми, друзі, — звернувся він до юнаків, — не зможемо вирощувати качанисту?

— Правильно, Петре! — сказав Микола Кметь. А потім пробрався до столу.

— Я теж так думаю, — Микола хвилювався. Його бліді щокви вкрив густий рум'янець. — Можна і треба створити таку ланку. Я... до неї першим запишусь.

— А комбайн кому доручити? — запитав з місця Микола Миронюк, комбайнер.

— За це хай у тебе голова не болить, — заступився за товариша Петро.

Вони справді були товаришами. Разом чотири роки тому закінчили десятирічку, а потім працювали на різних роботах. Разом вчилися на річних курсах механізаторів. Після цього їх шляхи розійшлися: Микола став працювати комбайнером, а Петро, якого обрали секретарем комсомольської організації колгоспу, став завідувати сільським клубом.

— Хто ж очолить ланку? — поцікавився Леонід Пісецький.

— Мабуть, сам секретар, — мовив Василь Кучмії.

— Клуб за ним скупчатиме, — несміливо кинув хтось із залу.

— Не скупчатиме, — озвався П. Нагірняк, — іншого завідувачого знайдуть. А ланку я очолюю, якщо довірите.

— Довіriamo, Петре, довіriamo, — гукнуло декілька голосів.

2. Спочатку їх було дванадцять. Прийшли вони з різних ділянок. Клавдій Зубко, Дмитро Галаган, Володимир Оджубейський та Василь Сіроженко — з тракторної бригади, Дмитро Сорокопуд, Петро Бурдейний та Іван Галаган — з рілничної, Леонід Пісецький — з будівельної, Віктор Соколенко та Іван Моруженко виконували різні роботи. Пізніше в ланку влилися тракторист Василь Кучмії та комбайнер Микола Миронюк.

І ось за чотирнадцятьма комсомольцями закріпили ділянку в п'ятдесят гектарів.

Агроном колгоспу Іван Митрофанович Соколенко протягом двох тижнів проводив з хлопцями заняття по агротехніці, розповідав про досвід роботи кращих кукурудзозаводів країни.

Коли настала сприятлива погода, комсомольці взялися за вивезення перегною. На свою ділянку вони внесли 820 тонн добрив.

Хлопчачі ланку виявили бажання обслуговувати механізатори Дмитро Маланіч та Олекса Ковбель. Вони вчасно закрили вологу та провели дві культивачі. Хлопці в цей час обігрівали на сонці дорідне зерно гібрида «ВІР-42».

Ось настала сімба. Петро Нагірняк разом з кількома членами ланки обслуговували агрегат, слідували за тим, щоб були правильні квадрати і зерно зароблялося однаково на задану глибину.

Трактористи не підвели. Квадрати вийшли на славу. Ще до появи сходів провели боронування. Коли кукурудза зійшла, проборонували її вдруге.

3. Зморений степ мліє в липневій спеці. Вдаліні перебивається сріблом марево. Непорушні віти дерев в лісосмузі — жодного подиху вітру. А сонце у зеніті щедро посилає на землю сліпучі промені.

В таку задуху все живе тягнеться до прохолоди, в тінок. В хлібах поховалися перелітки. Не тляють над ланом своєї бринистої пісні жайворонки.

Та в степу не все замерло. Ось від лісосмузи відокремилися постаті й рухаються в протилежний кінець гін. Чотирнадцять юнаків обробляють гнізда. Вони перевіряють, чи не залишили де випадково замість двох три рослини, слухають навколо них сапками землю.

Ми з другим секретарем райкому комсомолу Анатолієм Головердою поспішаємо назустріч хлопцям.

— Як справи? — цікавиться секретар.

— Наче непогані, — мовить Іван Моруженко і показує на кукурудзу. Вона вже сягає колін. Хороша, листата.

— Оце закінчимо сьогодні перевірку, — розповідає ланковий. — Один раз уже піджирили рослини. Днів через п'ять проведемо друге підживлення. Так що шістьдесят центнерів зберемо!

4. Чотирнадцять дружніх борються за те, щоб називатися ланкою комуністичної праці. І всі чотирнадцять юнаків — комсомольці, показують приклад у праці, в побуті. Вивільнившись з обробки качанистої (за ланкою закріплена тільки кукурудза), хлопці не відсидаються вдома, а працюють на різних ділянках колгоспного виробництва.

Дбають вони про підвищення свого загальноосвітнього рівня. Леонід Пісецький, Василь Кучмії та Микола Миронюк закінчили нинішнього року 11-й клас школи сільської молоді. В 9 класі цієї школи навчається Іван Галаган. З чотирнадцяти юнаків тільки три мають освіту за 7 — 9 класів, але вони продовжуватимуть навчання.

Всі хлопці є читачами сільської бібліотеки, беруть активну участь у роботі фізкультурного колективу колгоспу та гуртків художньої самодіяльності сільського клубу.

Характерна їхня співдружність. Іван Моруженко — круглий сирота. Йому важко одному працювати в колгоспі й поратися вдома по господарству. Тому члени ланки допомогли Іванові посадити, а зараз допомагають обробляти город. У члена ланки Клавдія Зубка захворіла мати. Тоді хлопці прийшли Клавдієві на допомогу — обробляють город, відвідують матір у лікарні.

Нещодавно ми знову побували в комсомольській ланці Петра Нагірняка. В той день хлопці були зайняті на різних роботах. Клавдій Зубко та Володимир Оджубейський ремонтували свої «КУ-2А», якими збиратимуть качанисту. Водії зернових комбайнів Микола Кметь, Дмитро Галаган та Микола Миронюк прийняли в натурі площі. Інші юнаки були зайняті на різних роботах. Та надвечір вони домовилися зустрітись на своїй ділянці.

Ось і зібралися. Пильно оглянули її, пересвідчилися, що міжряддя пухкі, рослини розвиваються добре.

— Я познайомлю вас, товариші, — сказав ланковий до своїх хлопців, — із Зверненням ЦК ВЛКСМ.

І він почав читати.

— Комсомольці повинні очолити змагання за вирощування кукурудзи... Вирощування кукурудзи — це своєрідний екзамен на зрілість, це наш екзамен перед партією, перед народом...

— Правильно, — погодився Микола Миронюк.

— І ми складемо цей екзамен на «відмінно», — додав Леонід Пісецький.

Дмитро ДРОЗДЕНКО.

Колгосп «Україна» Ульнянського району.

СТОЯТЬ жаркі дні. Спека така, що, здається, і всідіги неможливо в кабіні трактора. Та Івану Каленику байдуже: впевнено веде він сталевого коня по буряковій плантації. Своім агрегатом юнак щодня підживлює по 30 гектарів посівів замість 18 за нормою. Тепер у колгоспі імені Куйбишева Устинського району твердо знають: хороші вродять в цьому році буряки.

На знімку: агрегат Івана Каленика підживлює цукрові буряки. В овалі тракторист Іван КАЛЕНИК.

Фото В. КОВПАКА.

ка пасажирів. Першим стояв юнак з легким чемоданом у руці. За ним — жінка. Дівчинка років двох — трьох шохвилини смикала її за плаття:

— Мамо, я більше не хочу їхати... Я вже їсти хочу... Тимчасом обідня перерва закінчилася. Касирка відчинила віконце.

— Громадяни! Кому на Бобринець, не стійте. Один квиток лишився.

Жінка захвилювалася.

— Як же так? Це ж останній автобус... Та замовчи, Галю!.. Що ж робити?..

Хлопець обернувся.

— Візьміть мій квиток... Я доберусь.

Посвітлили, подобрили обличчя людей у черзі.

— Оце благородно, — промовив хтось.

Розраховувались, хлопець пішов, не дослухавши до кінця слів щирої подяки.

— Дивак! Собі гірше! — кине репліку в спину сусіда обиватель. — Що йому та жінка?

Чи варто давати відповідь? Ім, благородству і обивательщині, все одно піколи не йти поруч на одній земсті. Вони — вороги, бо ж зміст і призначення одного з них — для людей, іншого — собі. І остаточно перемога у двобої — за вищими стремліннями. Там, у черзі, теж потихеньку проступали байдужість, озлобленість. Але вони знітилися, приникли перед благородством, бо об'єднавши в собі все найкраще людське: чуйність, доброту, безкорисливість — воно володіє незборимою силою.

Ви завжди пізнаєте порядну людину. Вона не залишить вас самотнім, коли помітить ваше горе. Обережно, без настирливої послужливості прийде на допомогу. Можливо, ви тимчасово лишитесь без друзів і притулку? — заходь, людинно, подільнись. Ти давно чекаєш квартиру, у тебе сім'я? — почекай... візьми ордер, я ж один...

І взаміні послуги ця людина ніколи не претендуватиме навіть на вашу вдячливість. Хоча ви готові довірити такому чоловікові все: речі, найпотаємніші думки. Він не підведе, не

осудить поза спиною, не дозволить собі здобувати з вашої довірливості користь. А якщо одного разу вас спіткає з ним сварка, він не смакуватиме перед товаришами ваші помилки, не почне витягувати на світло відомі лише йому ваші слабкості.

І все ж нерідко ми нашоствуємося на людей, у яких жадоба вигоди і страх одержати від життя менше інших заглушає решту почуттів.

У молодій матері захворіло немовля. До дільничної поліклініки далеко. Поряд, через три будинки живе лікар.

— Ви з вулиці Гоголя? На жаль, не моя дільниця...

Людина з кам'яним серцем — так охарактеризували односельчан шопера Григорія Пономаренка з колгоспу «Родина» Знам'янського району. Він навідріз відмовився доставити в районну лікарню хвору дівчинку Аню Кужіль.

Сліпий чоловік зупинився на краю тротуару. Близько шупає його узбіччя. Мимо пройшли байдуже два хлопці, чепурні, збуджені. А скільки зустрічається ще випадків грубого, безтактовного, надто далекого від благородства, поведження юнаків з дівчатами на вулиці, на танцях і навіть при більш близькому знайомстві. Редакція одержала кілька листів, де наводяться подібні «деталі» людських відносин: «він мене вдарив в обличчя...», «мою розповідь грубо обірвали...».

Ні, сьогодні ми не можемо, не маємо права милуватися окремими рисами благородства. Сьогодні воно конче необхідне в нашому житті так само, як висока продуктивність праці, як краса в побуті. І дуже мало бути добрим лише принагідно, цуратися брудного, неприємного. Потрібна активна боротьба за порядність свою і товариша, активний протест проти погані в будь-якому її прояві, непримиренність між нею і чистотою.

Бути таким значно важче, ніж просто хорошим, просто непоганим. Але у постійному стремлінні кожного з нас до духовної досконалості — значна частка успіху комуністичного зав'язу.

А. ВОЩАНСЬКА.

Ой поля мої, поля...

СЬОГОДНІ знову поле ожило Над голубим і ніжним виднокраєм, І знову до півночі за селом Ітимуть п'ятитонки з урожаєм. А завтра на світанку день ясний Нові дарунки людям приготує... Над Ігулом стоїть дубок стрункий І золото незлічене рахує.

О Я хліба, хліба густі, В сизій димці рань. Ніби в шубі золотій Степ, куди не глянь. На колгоспному лану, За моїм селом, Поглядає в далину Юний агроном. І зове на сніп земля Всю мою артіль... Ой поля-мої, поля, Наш і хліб, і сіль... Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

„А чи буде по сто?“

21 червня в газеті була надрукована критична замітка «А чи буде по сто?» В ній йшлося про те, що молодь колгоспу імені Кірова (с. Верблюжки) Новгородківського району забула дорогу на свої комсомольські гектари, що посіви кукурудзи заростають бур'янами, а члени високоврожайної ланки на чолі з Марією Красенко не турбуються про знищення бур'янів і проривку рослин.

Секретар Новгородківського райкому комсомолу Ю. Тютюнікова повідомила редакцію, що в колгоспі імені Кірова відбулися комсомольські збори, після яких вся молодь артіль вийшла на свої комсомольські гектари. За три дні ділянка кукурудзи була прорвана і просапана в гніздах. Зараз ця площа в хорошому стані.

Комітет комсомолу колгоспу під керівництвом партійної організації підняв всіх комсомольців і молодь на догляд за посівами. Артіль імені Кірова другою в районі завершила проривку кукурудзи.

**ЧИТАЧІ
ПИШУТЬ**

У НОВОГОРОДКІВСЬКОМУ районі активно включилися у піонерську дворічку дружина Верблоської середньої школи № 1. Піонери вже зібрали близько 8,5 тонн металолому, 850 кілограмів макулатури; на території колгоспу імені Кірова посадили фруктовий сад. Школярі — активні шефи над молодняком колгоспних ферм. В період канікул організовано два загони туристів, які вирушили в похід, присвячений 40-річчю радянської піонерії.

Л. БАЗІВ,
с. Новгородка.

ОХОЧЕ вадуть діти у дитячу бібліотеку м. Малої Виски.

Приємно зупинитися в читальному залі, подивитися плакати. Их тут багато: «Чудо — ліс, що на полі зріє», «Книжкова лікарня», «Піонер! Знай, умій, зроби». Є плакати про людей — прапорносців семірички. Книжки можна взяти на будь-яку тему: вони розміщені по відділах. Читачі активно допомагають в роботі бібліотеки: влаштовують конференції, бесіди, художні читання та літературні ранки.

Ось тому й не дивно, що за минулий місяць канікул тут прочитано вже багато книг.

В. ДАНУЦА.

КОЛИ у піонери Івангородського табору запитали, хто піде в похід, у відповідь піднявся ліс рук. Вирішили відвідати місце поховання героя Вітчизняної війни 1812 року М. М. Раєвського.

По дорозі зупинилися у селі Бовтищі, розбивали тимчасовий табір.

Скелє Раєвського розміщений у селі Розумівці. Багато цікавого про життя російського героя почули діти від старожилів села. Розповідають, що в маєтку Раєвського збиралися нерідко декабристи.

Задоволені поверталися діти в табір.

А. ЮРЧЕНКО,
Олександрівський район.

**ІМ ДАСТЬ
РЕКОМЕНДАЦІЮ
ГЕРОІ
СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ**

КОЛЯ БЕНЬ стоїть на подвір'ї школи і розмахує картузом.

— Хлопці, скоріше на нашу «базу»!.. Підбігає шестикласник Петя Паранюк.

— В чому справа?.. Може, знову хтось «скарб» знайшов?

— Ні, будемо підраховувати, скільки вже заготовлено металолому...

За кілька хвилин ціла юрба хлопчиків і дівчаток стояла навколо купи металевого брухту. Кожен скоріше хотів дізнатися, скільки зібрав його загін. Нарешті Коля зробив останній підрахунок.

— Двадцять одна тисяча сто одинадцять кілограмів. Більше, як 21 тонна! А зобов'язання піонерів дружини імені Кожедуба — 20 тонн. Похвальна помилка!.. Найближчим часом піонерські «скарби» потраплять туди, куди хочуть школярі, — на будівництво нафтопроводу «Дружба».

Не відстають від учнів ульяновської середньої школи № 2 і юні ленінці Шамаївської восьмирічної школи. Останнім часом учні здали державі 11 тонн металолому, розповсюдили на 85 карбованців художньої літератури.

Побували ми і в Сінківській середній школі. Який же вклад у піонерську дворічку внесли тут учні? Сінківцям теж є чим похвалитися! Мабуть, не одна школа в районі позаздрить сінківським кролеводам. Старанно доглядає пухнастих кожен загін. Державі вже здано понад 600 голів.

Нерідко на вулицях с. Сінки можна побачити школярів з пакунками книг. Піонери пропонують літературу літнім колгоспникам, молоді. Вони вже розповсюдили більше 1100 примірників різних видань.

— Хіба можна лишатися осторонь, коли бачиш, з яким завзяттям працюють цього року колгоспники! — розповідає учениця Йосипівської середньої школи Віта Бершадська. — У нашому колгоспі «Росія» тепер створено кілька комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню кукурудзи, зернових, овочів. Порадившись з піонервожатою, ми вирішили ділом допомогти колгоспникам. Нині наш загін разом з товаришками доглядає 96 корів. Кожен працює справді по-піонерському. Герой Соціалістичної Праці Людмила Ананьївна Музика обіцяла багатьом з нас дати рекомендацію для вступу в комсомол.. Це неабияка честь!

М. ШЕВЧУК,
керівник корпункту «Молодого комунара»,
Ульяновський район.

КУРСЬКА ОБЛАСТЬ. Учні 8—10 класів Биканівської середньої школи Обоянського району проходять літню виробничу практику в колгоспах і радгоспах району. Юнаки і дівчата допомагають трудівникам села на догляді за посівами кукурудзи, гречки і городніх культур.

На знімку: учениці Биканівської середньої школи СВІТЛАНА ПІЧИГІНА (справа) і ЗОЯ СЕЛЮТІНА збирають полуницю на плантаціях Обоянського плодородзядничого радгоспу. Подруги щоденно виконують по півторі норми.

Фото О. СИЗОВА.
Фотохроніка ТАРС.

**ЧИТАЧІ ВІДПОВІДАЮТЬ
НА АНКЕТУ**

В НОМЕРІ газети за 9 липня цього року вміщено анкету під заголовком «Твоя думка, читачу?». В ній редакція звернулася до юнаків і дівчат з рядом запитань. Нижче наводимо відповідь на анкету.

МОЯ МЕТА—СТАТИ КОМУНІСТОМ

1. Найголовніша проблема нашого часу, яка вимагає об'єднання зусиль молоді всього світу, це боротьба за мир.

2. Що треба зробити для зміцнення миру на землі? Безумовно, найкращим засобом проти нової війни було б загальне і повне роззброєння, запропоноване Радянським урядом. Щоб агресори не змогли ніколи підняти голову, треба, щоб трудящий люд в усьому світі рішуче виступив за мир.

3. Розширення контактів між молодіжними організаціями різних країн дає можливість краще взяти один одного, міцніше подружитися з однодумцями, довести свою правоту тим, хто не розуміє поки що наших точок зору.

4. У більшості моїх ровесників, яких я знаю, є хороша, світла мета в житті. Так, швей-комсомолки Олена Бурко і Люба Грабаренко, які закінчили десятий клас вечірньої школи, прагнуть стати інженерами, готуються до вступу в інститут. Багато подруг вчиться зараз в технікумах, інститутах, вечірніх школах. Весь наш колектив прагне добитися же кращих виробничих показників. Кожен поставив собі за мету оволодіти кількома суміжними операціями. Один час в нашій бригаді трапилось так, що заховило одночасно кілька чоловік. І тоді Галину Башмакову замінила комсомолка Алла Приходько. Марію Милосердову заміняла тимчасово Рая Новиченко. Багато дівчат борються за звання ударників комуністичної праці.

5—7. Є і в мене велика мета в житті — стати комуністою. Цими днями я подала заяву, думаю, що комсомольці дадуть мені рекомендацію. І в інститут хочу поступити на заочне відділення. Цієї осені ходитиму на підготовчі курси.

8. Я маю середню освіту. Рік народження — 1941-й. Працюю швеєю в бригаді майстра Лідії Ластовини цеху № 2 Кіровоградської швейної фабрики. Живу в м. Кіровограді.

Клавдія ДЗЮБЕНКО.

**На екранах
світлові газети**

ПЕРШИМИ в Новопрязькому районі почали випускати світлову газету завідуючі Лозоватським і Мошоринським сільськими клубами М. Буц та І. Блажко, кіномеханіки С. Березюк і В. Чібікіна. Щоб їхній досвід зробити надбанням всіх, рада районного відділу культури провела спеціальний семінар, на якому слово було надане ініціаторам. Вони розповіли про те, як організовують матеріал, показали техніку виготовлення газети на кіноплівці. Учасники семінару переглянули спеціальний випуск газети «Вісті з культосвітніх закладів».

Тепер в районі майже при кожному клубі створені редколегії, які систематично випускають світлові газети. В них розповідається про передовиків змагання і їх досвід роботи. Не залишаються поза увагою порушники трудової дисципліни, п'яниці, хулігани.

Нещодавно на екрані районного Будинку культури демонструвався перший номер районної світлової газети. Під рубрикою «Наші маяки» подані кінокадри про доярку колгоспу імені Мічуріна Ганну Кузнецову, про зразковий догляд за посівами в тракторній бригаді Дмитра Стасенка з новопрязького колгоспу імені Леніна, про ланку Ольги Сайко з колгоспу імені Свердлова. А в сатиричному куточку газети дісталася шукачам «легкого хліба», торговельникам райцентру, які не дбають про санітарний порядок в магазинах.

І. СКОРИК,
член корпункту «Молодого комунара».

**Хоч лист і не був
надрукований**

Десять років пропрацювала в колгоспі імені Мічуріна Ольга Боровик. Добре трудилася молода жінка. Виробляла в середньому 250—300 трудоднів за рік. Раптом її спіткало нещастя: тяжко захворіла, втратила працездатність і стала інвалідом другої групи. А коли почала клопотати про допомогу, правління колгоспу імені Чкалова відмовило їй, бо, мовляв, у цьому колгоспі вона мало працювала.

Про це повідомив в листі до редакції наш читач Л. Поліщук. Лист для вжиття заходів було надіслано в райвиконком.

Голова виконкому Голованівської районної Ради депутатів трудящих Г. Лета повідомив редакцію, що факти, наведені в листі, підтвердились. Райвиконком вважає дії правління колгоспу неправильними і зобов'язав правління артілі розглянути питання про подання допомоги О. Боровик.

**Назустріч Всесвітньому форуму молоді
„Просимо акредитувати
при прес-центрі...“**

...«Японське телеграфне агентство «Кіодо-Цусін» висловлює свою повагу Постійному секретариату Всесвітнього форуму молоді і просить акредитувати при прес-центрі форуму своїх кореспондентів...»

...«Оскільки в мене є намір приїхати в Москву на Всесвітній форум молоді, я хотів би просити Вас акредитувати мене і прислати мені матеріали про форум. Я працюю кореспондентом «Пол Поппер Лімітід» (Лондон) в Берліні і Німецькій Демократичній Республіці... Прийміть від мене наперед велику подяку за Ваші зусилля. З дружнім привітом Іоакім Вільсон».

...«Просимо акредитувати при прес-центрі форуму кореспондента «Ліберасьон»...»

...«Цим листом повідомляємо Вам, що бюро агентства «Рейтер» хотіло б бути акредитованим на Всесвітньому форумі молоді...»

Із Франції і Федеративної Республіки Німеччини, з Польщі і Румунії, з Японії і Англії, з Китаю та Індії — з різних країн світу ідуть на адресу Постійного секретариату Всесвітнього форуму молоді листи з проханням акредитувати при прес-центрі форуму кореспондентів газет, журналів, радіо і телебачення.

Интерес до наступної міжнародної зустрічі молоді великий. Він зростає з кожним днем. Йдучи назустріч запитам своїх читачів, журналісти різних країн, різних політичних напрямків поспішають завчасно повідомити про своє бажання побувати на форумі, щоб потім розповісти у пресі і по радіо про його роботу, про дискусії, які будуть вестися в Москві лідери молодіжних організацій, обговорюючи найважливіші питання сучасності.

Прес-центр, створений за допомогою журналістам, які прибудуть на Всесвітній форум молоді, стане місцем централізованого розповсюдження інформації про форум, а також допоможе іноземним журналістам одержати необхідні дані про життя радянської молоді.

Тут, в прес-центрі, який 23 липня почне працювати в готелі «Москва» іноземні і радянські кореспонденти — а їх чекають близько п'ятисот, — будуть щоденно одержувати повідомлення про хід дискусій, про роботу комісії підкомісії, тексти доповідей, а також виклад висупів учасників форуму. Заплановано щоденний випуск на чотирьох мовах — російській, англійській, французькій і іспанській — інформаційного прес-бюлетня, на сторінках якого можна буде прочитати про все, що відбуватиметься на форумі.

З метою кращого обслуговування представників іноземної і радянської преси створено спеціальний кореспон-

дентський апарат прес-центра, в який ввійшли працівники молодіжних газет і журналів. Для фотокореспондентів, акредитованих при прес-центрі, вирішено обладнати фотолaboratorію.

Природно, що журналісти, зайняті висвітленням ходу дискусій, будуть прагнути швидко передати в свої органи преси необхідні матеріали про форум. Працівники Міністерства зв'язку СРСР, яким доручено обладнання прес-центра, обіцяють створити їм всі умови для термінової передачі інформації з форуму в різні міста Радянського Союзу і зарубіжних країн. При прес-центрі буде цілодобово працювати телефонний переговорний пункт, пошта і телеграф. Іноземні журналісти, які розмістяться в готелі «Москва», матимуть змогу встановити зв'язок з зарубіжними містами прямо із своїх номерів.

Кого буде обслуговувати прес-центр Всесвітнього форуму молоді? Розіслані запрошення акредитуватися при прес-центрі всім постійним іноземним кореспондентам, які працюють в Москві. Передбачено також запросити на форум 50—70 зарубіжних журналістів з числа учасників II Московського міжнародного кінофестивалю. Крім того, на форум запрошені більше 80 журналістів прогресивних молодіжних газет і журналів капіталістичних країн, які прибудуть в СРСР як туристи.

При прес-центрі вирішено акредитувати також 200 радянських журналістів — працівників центральної преси і найбільших республіканських, крайових і обласних газет і журналів, а також представників радянського радіо, кіно і телебачення.

В дні Всесвітнього форуму молоді працівники прес-центру намагатимуться зробити все необхідне для того, щоб якнайкраще задовольнити потреби і запити журналістів, які прибудуть в Москву на міжнародну зустріч лідерів молодіжних організацій.

Вл. РАЗУМНЕВИЧ,
заступник керівника прес-центру Всесвітнього форуму молоді.

До Всесвітнього форуму молоді

Калінінський поліграфічний комбінат багатокольорового друку готує до випуску альбом фотоматеріалів, присвячених життю молоді. Це подарунок учасникам наступного Всесвітнього форуму молоді в Москві. На знімку: ретушери Р. Благовещенський, В. Агеев і А. Іванова розглядають матеріали для альбому. Фото Н. ЧАМОВА. Фотохроніка ТАРС.

Понад 350 стрибків Н. МАТВІЄВОЇ

БІЛЬШЕ десяти років захоплюється парашутним спортом вагарка станції Іваново Північної залізниці Ніна Матвієва. За цей час першорядниці Матвієва зробила понад 350 стрибків. Декілька років тому вона встановила світовий рекорд у зятяжному стрибку. Нещодавно спортсменка виступала в складі команди області на першості центральної зони. Іванівські спортсмени зайняли перше місце. Н. Матвієва разом з командою взяла участь у змаганнях парашутистів Російської Федерації.

На знімку: парашутистка Н. МАТВІЄВА після чергового стрибка.
Фото І. ДИНИНА.

30 тонн на висоту 12 кілометрів

МОСКВА, 12. (ТАРС). Три нових світових досягнення висоти польоту з великим вантажем показав сьогодні екіпаж турбогвинтового літака «ТУ-114» в складі: пілот майстер спорту І. М. Сухомлін, другий пілот П. В. Солдатов, штурман Н. Ф. Носов, провідний інженер В. І. Богданов, борт-інженер С. А. Петраков, борт-радист А. Н. Анікін.

На висоту 12.535 метрів було піднято вантаж 30.035 кг. Тим самим перевищено світовий рекорд В. К. Коккінакі, який у 1959 році з вантажем у 20 тонн досяг на літаку «ІЛ-18» висоти 12.118 метрів.

Всі матеріали про цей видатний політ надіслані в авіаційну спортивну комісію Центрального аероклубу СРСР для затвердження нових досягнень як всеосяжних рекордів. Потім вони будуть надіслані в Міжнародну авіаційну федерацію (ФАІ) для затвердження як світових рекордів.

Рекордний політ тривав 1 годину 22 хвилини. Він був зроблений з Внуковського аеродрому на серійному літаку «ТУ-114».

Є гра, є й рахунок

ЗУСТРІЧ футбольних команд класу «Б» Кіровоградської «Зірки» і Станіславського «Спартак» обіцяла бути гострою і напруженою. Обидві команди набрали по 17 очок і послідовно займали шосте і сьоме місце в турнірній таблиці. У «Зірці» свідчення забитих і пропущених м'ячів краще — 26:16 проти 24:24 у «Спартак». Для обох команд виграш двох очків мав вирішальне значення, маючи на увазі, що для гостей цей матч був останнім, а для господарів поля — передостаннім у першому колі.

Гра розпочалася в швидко темні і вже на п'ятій хвилині Ю. Калашніков забив м'яч у ворота станіславців. Гості кидані в атаку і зрівнюють рахунок.

На 12 хвилині С. Катков має реальні можливості змінити рахунок і... пробиває м'яч мимо воріт. Після цього атаки нарастають одна за одною з обох боків, в результаті чого А. Кравченко вдається забити ще один гол. Рахунок стає 2:1.

Друга половина гри проходить при абсолютній перевазі місцевих футболістів. Забито третій... четвертий... п'ятий м'яч. Це майже повністю паралізує спартиківців. До кінця матчу у ворота противника вривається ще три голи.

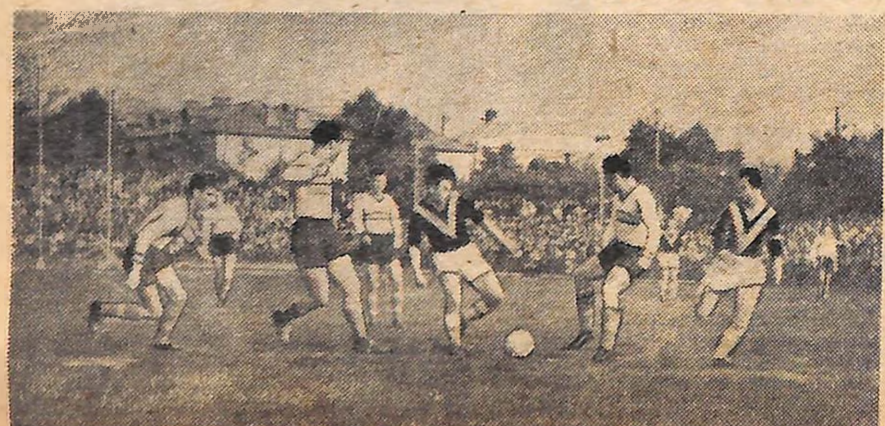
Зірка одержала перемогу над сильною командою, яка виграла у Києві, Житомирці, Ровні.

— Є гра, є й рахунок! — так охарактеризували матч Кіровоград — Станіслав тисячі болельників.

О. ГУДАЛОВ.

На знімку: гострий момент біля воріт гостей.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

Иде спартакиада школярів

Олександрійці дерзають, новоукраїнці дрімають

Обласна спартакиада школярів підходить до фінішу. Нещодавно закінчилися шахові змагання збірних команд міст і районів області.

Після впертої спортивної боротьби першість виборола команда олександрійських шахістів у складі Віталія Моїна, Миколи Коломієця та Ліди Герасимової. Лише на одне очко відстали від олександрійців спортсмени Кіровограда. Набравши по 14 очок, долинчани і олександрівці відповідно поділили 3 і 4 місця.

Для виявлення найсильніших юних шахістів на кожній дошці було проведено залікові змагання. Перше місце на першій шаховій дошці завойював Віталій Моїн, друге — гайворонець Віктор Скляр. На третє місце вийшов долинчанин Федір Киян.

На другій шаховій дошці не мав собі рівних учень Кіровоградської середньої школи № 27 Володимир Іванов. Друге і третє місця зайняли олександрівець Олександр Педорич та олександрієць Микола Коломієць.

Алла Іванченко вийшла переможницею на третій шаховій дошці.

В змаганнях взяли участь 18 команд із 17 районів області. Вісім районів не підготували команд для участі в обласних змаганнях. Це — Новоукраїнський, Устинівський, Голованівський, Кіровоградський сільський та інші райони. Невже тут немає хороших шахістів? Спортсмени є, та ні райкоми комсомолу, ні районні відділи народної освіти не подбали про участь у змаганнях.

Деякі райони представили на спартакиаду невідготовлених шахістів. Так, команда Вільшанського району набрала лише 6,5 очок із 24 можливих. Бобринчани вибороли лише 7 очок. А тут же є шахові гуртки і в Палаці піонерів, і в середніх школах № 1 та № 2. Досить слабо виступили команди Новомиргородського, Новгородківського та Петрівського районів. Такий великий район, як Новогеоргіївський, не спромігся підготувати повну команду спортсменів. В результаті — набрано лише 9,5 очок.

С. ШИНКАРЕВСЬКИЙ,
головний суддя змагань.

Міжнародне

(Огляд повідомлень ТАРС)

Виступ глави Радянського уряду М. С. Хрущова на прийомі на честь випускників військових академій зустрінуто з величезним інтересом у усьому світі. Микита Сергійович вказав на цю тему виступи шлях до розв'язання найбільш животрепетних питань сучасності, а саме — до укладення мирного договору з Німеччиною і врегулювання на цій основі західноберлінської проблеми. В наш час, сказав він, ніякий крок не може бути миролюбивим, ніж укладення мирного договору з Німеччиною і ліквідація залишків минулої війни.

Промова М. С. Хрущова, відзначає польська газета «Трибуна на люду», є закликом до розуму, до спокійного розгляду всіх пропозицій, до того, щоб не загострювати обстановку, а діяти разом у напрямі ослаблення напруженості.

Глава Радянського уряду знову з граничною ясністю виклав позицію нашої країни в питанні про мирне врегулювання з Німеччиною і перетворення Західного Берліна у вільне, демілітаризоване місто. «Радянський Союз», — пише кубинська газета «Мундо», — готовий обговорювати німецьку проблему з цілковитою відвертістю, з рішучістю висловити свої ідеї і вислухати ідеї протилітної сторони, з палким бажанням знайти формулу, яка б враховувала інтереси всіх».

Широке коло громадянськості на Заході, які тверезо оцінюють обстановку, закликають керівників США, Англії і Франції додержуватись реалістичного підходу до німецького питання і вступити з Радянським Союзом у переговори. Англійська газета «Скотсмен», наприклад, радить Заходові «використати всі можливі шанси для мирного врегулювання німецького питання».

Проте воякині представники правлячих кіл на Заході, як видно, не хочуть прислухатися до голосу розуму і по-діловому поставитися до конструктивних

пропозицій Радянського Союзу. Вони, як і раніше, твердять, нібито Радянський Союз пред'являє «ультиматум», хоча М. С. Хрущов ясно вказав, що СРСР не шукає в мирному врегулюванні з Німеччиною ніяких для себе придбаних, не прагне нікого принизити або ущемити чий-небудь інтереси.

Військові відомства США та інших західних держав намагаються використати рішення Радянського Союзу про зміцнення своєї обороноздатності, про яке повідомив М. С. Хрущов, для дальшого роздування воєнної істерії. В США дано розпорядження про перегляд воєнного бюджету нібито в зв'язку з «загостренням берлінської кризи».

Але такі дії західних держав, як справедливо відмічає французька газета «Ліберасьон», лише видають їх прагнення до продовження політики «з позиції сили».

РАДЯНСЬКО-ГАНСЬКА ДРУЖБА

В нашу країну прибув з офіційним візитом один з визначних діячів нової Африки — президент і глава уряду республіки Гана д-р Кваме Нкрума.

Гана — молода африканська країна, лише кілька років тому проголошена незалежною державою. Радянські люди з великою симпатією стежать за будівництвом нового життя ганським народом, радіють з його досягнень. Ще зовсім недавно колонізатори викачували з «Золотої Берега» — так іменувався раніш Гана — величезні багатства, а народ жив у страшних злиднях. Тепер він став господарем своєї долі. Те, що зроблено в Гані після проголошення незалежності, наочно показує, яких великих успіхів може добитися народ, що став на шлях самостійного розвитку.

Республіка Гана встановила і розвиває дружні зв'язки з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами. У нас з народом Гани спільні цілі в

Там, де пройде Універсиада

ПАБЛИЖАЄТЬСЯ день відкриття Всесвітніх студентських ігор, або Універсиади, яка розпочинається в болгарській столиці 26 серпня. Молоді спортсмени багатьох країн світу прибудуть у Софію, щоб помірятися силами в змаганнях з легкої атлетики, плавання, стрибків у воду, фехтування, теніса, водного поло, волейбола, баскетбола і гімнастики. Де ж будуть жити і виступати учасники грандіозного спортивного заходу цього сезону?

Гості болгарської столиці розмістяться в студентському містечку. Тут будуть чудові можливості для хорошого відпочинку і тренувань.

В містечку будується 5 житлових корпусів з 756 кімнат, в яких зможуть поселитися всі 2 тисячі учасників Універсиади.

Тут же вони зможуть тренуватися у великому залі, спорудженому із бетону і скла. Тренувальний зал

складається із головного і двох додаткових приміщень, загальна довжина яких складає майже 60 метрів. Під тренувальним залом споруджується плавальний басейн шириною 12,5 м і довжиною 25 м, з трибунами на 500 місць.

Зовсім поблизу розташуються два асфальтові майданчики, на яких будуть проводитися змагання з баскетбола, волейбола, теніса та інших видів спорту. З'являться тут і спортивне ядро — з футбольним полем, біговою доріжкою, сектором для метання і трибунами на 200 глядачів.

Одним із красивіших стане у Європі спортивний зал «Універсиада», споруджений спеціально для студентських ігор. Величчя його архітектури, красні скляні стіни, 3,5 тисяч глядачів зможуть тут спостерігати за змаганнями з баскетбола, волейбола та інших видів спорту.

НА БЛАГО І ЩАСТЯ НАРОДУ

Видавництво політичної літератури випустило збірник документів «На благо і щастя народу».

В ньому зібрані постанови партії і уряду, прийняті за останні п'ять років у питаннях трудовлаштування і освіти, скорочення робочого дня і підвищення заробітної плати, скасування податків і охорони праці. Друкуються також постанови про соціальне забезпечення, охорону здоров'я, житлове будівництво, радянську торгівлю, побутове обслуговування трудящих СРСР.

Перший розділ збірника — «XX, XXI з'їзди партії і Пленуми ЦК КПРС про піднесення добробуту радянського народу». Він відкривається витягом «З резолюції XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу на звітну доповідь Центрального Комітету КПРС». Тут же документи позачергового, XXI з'їзду КПРС з резолюції на доповідь товариша М. С. Хрущова «Про контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959 — 1965 роки» та інші.

Відповідні постанови друкуються далі в розділах «Кожному трудящому — роботу, спеціальність, освіту», «Про житлове будівництво в СРСР», «Про виробництво товарів народного споживання» та інших.

Наведені тут же дані Центрального статистичного управління свідчать, що програма партії по піднесенню добробуту радянського народу, поліпшенню умов його праці і побуту неухильно перетворюється в життя.

(ТАРС).

боротьбі за остаточне викоренення колоніалізму, за зміцнення миру. Радянський Союз надає Гані економічну і технічну допомогу. Радянські спеціалісти в Гані вивчають умови для будівництва великої гідроелектричної станції, рибоконсервного заводу, створення сільськогосподарських ферм і т. д. Прекрасною демонстрацією гансько-радянської дружби був недавній візит у Гану Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

СОЛІДАРІСТЬ — ПРАПОР ЮНОСТІ

Юнаки і дівчата багатьох країн широко відзначили День міжнародної солідарності з молоддю Алжiru, яка бореться. На вчорашніх мітингах, зборах, вечорах, присвячених цьому дню, представники молодого покоління висловили солідарність з молодими патріотами і всім народом Алжiru. Демократична молодь Франції в прийнятій резолюції підкреслила, що вона зміцнюватиме дружбу з алжирською молоддю в її боротьбі за вільний Алжир.

З нагоди Дня міжнародної солідарності з алжирською молоддю секретаріат ВФДМ закликав юнаків і дівчат усього світу посилити матеріальну і моральну підтримку молоді Алжiru, яка бореться, і всьому алжирському народові.

(ТАРС).

МАЛЮНОК-ЖАРТ

— Навіщо ти взув калоші, на вулиці немає болота.
— А я знайду.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей — «Твої друзі». Початок о 10 год. ранку. Новий художній музикальний колоритний широкоекранний фільм «Вільний вітер». Початок о 12 год., 4 год. дня, 6 год., 8 год., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». Для дітей — «В одному районі». Початок о 10 год. ранку, 12 год., 2 год. дня. «Невідома жінка». Початок о 4 год. дня, 6 год., 8 год., 10 год. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Смугастий рейс». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 15 хв. ранку, 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. 20 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронологічно документальні фільми: «Пісні Імї Сумах», «Мої подруги», «Новини дня». Демонструються без перерви з 10 год. ранку. Художній фільм «Батьки і діти». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 66-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00677.

Зам. № 4746. Т. 26.500.